

Ὦδὴ γ'

«Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου».

Ἐφέσει κρείττονος ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀνεκφράστου, τῶν φθαρτῶν ὑπερεῖδες, καὶ ῥευστῶν πάντα τερπνά, σὺν Ἐπιστήμῃ Χριστῷ Γαλακτίων, εὐπειθῶς ἐπόμενος.

Ῥυσθέντες βρόχων σαρκικῶν, καὶ παθῶν πολυπλόκων, ἐν ἀσκήσει τῷ πόθῳ, συνεδέθητε Χριστοῦ, θυσία δὲ καθαρὰ, ἐν ἀθλήσει, τούτῳ προσηνέχθητε.

Τῷ θείῳ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, ἀρνησάμενοι κόσμον, συνεδέθητε μᾶλλον, τῷ Πνεύματι Ἀθληταί, καὶ διὰ πόνων πολλῶν, βασιλείας, θείας ἠξιώθητε.

Θεοτοκίον

Οὐκ ἔστιν ὅστις πρὸς τὴν σὴν, καταπέφυγε σκέπην, καὶ οὐκ ἔτυχε Κόρη, τῶν πολλῶν σου οἰκτιρμῶν, διὸ δέομαι τῆς σῆς, ὅπως τύχῳ, Κόρη ἀντιλήψεως.

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ταχυ προκατάλαβε

Ἀσκήσει λαμπρύνας σου, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, ἀκτίσιν ἀθλήσεως, φωταγωγεῖς τοὺς πιστοὺς, Γαλακτίων μακάριε, ὅθεν σου τὴν ἁγίαν, καὶ φωσφόρον ἡμέραν, πίστει ἐπιτελοῦμεν, εὐσεβῶς σοὶ βοῶντες. Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἢ κυήσασα, σὺν Ἀσωμάτοις αὐτόν, ἀπαύστως ἰκέτευε, ἄφεςιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνούσί σε κατὰ χρέος, μόνη Πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρῷ σὲ ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. Τὶ τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμιλεῖ τῷ θανάτῳ; ζῶσαι τοὺς τεθνεώτας, θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὦδὴ δ'

«Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρὰς, ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα».

Θεοῦ σὲ πρόνοια, βλαστὸν ἀνέδειξε, στειρευούσης νηδύος τῶν ἀρετῶν, τοὺς καρποὺς πληθύνοντα, καὶ καρποφόρον δεικνύντα, παραινέσεις τὴν σύζυγον.

Χριστὸν ἐπόθησας, κόσμον ἐμίσησας, κατεφρόνησας πλοῦτου, δόξης, τρυφῆς, καὶ τιμῆς ἠλόγησας, φθαρτῶν τὰ ἄφθαρτα σοφῶς, ἀλλαξάμενος πανόλβιε.

Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσι, κατηκολούθησας, ἀκλινῶς Γαλακτίων σὺν τῇ σεπτῇ, Ἐπιστήμῃ ἔνδοξε, διὸ καὶ δόξης παρ' αὐτοῦ, καὶ στεφάνων κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον

Ναὸν ἐμόλυνα, κακῶς τοῦ σώματος, Παναγία Παρθένε τὸ καθαρὸν, Θεοῦ οἰκητήριον, κάθαρον ρύπου μὲ παντός, τῶν παθῶν μου ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὦδὴ ε'

«Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοὶ ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον».

Τῷ θείῳ φέγγει καταυγασθεῖς, καὶ τῆς ἀπαθείας καλλοναίς, περιλαμφθεῖς Γαλακτίων σοφέ, ἔπεισας ἀγνεύειν σὺν σοὶ τὴν σύζυγον, ζυγὸν ἀνελομένην, τὸν ἐλαφρόν τοῦ Χριστοῦ.

Πυρὶ πυρούμενοι πειρασμῶν, πῦρ φιληδονίας καὶ πυρὰν, πολυθείας ἐσβέσατε, ἄμφω τὰ συμφέροντα συμφρονήσαντες, ἐν πόνοις πολυτρόποις, ψυχῆς καὶ σώματος.

Νόμῳ πειθόμενοι τοῦ Θεοῦ, ἄραντες ἐπ' ὧμων τὸν σταυρόν, εἴλεσθε βίον τὸν ἄμεμπτον, καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθητε, ἀσκήσει καὶ νομίμοις, ἄθλοισ ἐκλάμπαντες.

Θεοτοκίον

Ἡλίου ὄχημα φωτεινόν, κάθαρον τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς, καμοῦ τοῦ δούλου σου δέομαι. τάχυνον τὴν χάριν τῆς εὐσπλαγχνίας σου, καὶ ἴασαι νοσοῦντα, Κόρη Θεόνυμφε.

ᾠδὴ ς'

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοί, Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε».

Τοῦ βίου τὸ βίαιον, βδελυξάμενοι σαφῶς, εἴλεσθε βίον ἄμεμπτον, ὡς βιασται τῆς φύσεως καὶ διπλοῖς, ἐν ἄθλοισ προλάμπαντες, διττοῖς τοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθητε.

Σωμάτων διάστασιν, ὑποστάντες τῶν ψυχῶν, ἐνώσει διὰ πίστεως, ἀσάρκους πρὶν καθείλετε δυσμενεῖς, αὐθις ὀρωμένους δέ, κατεβάλετε, σθένει θείου Πνεύματος.

Νομίμως ἠρίστευσαν, Γαλακτίων ὁ κλεινός, καὶ ἡ θεόφρων σύζυγος, Ἐπιστήμη ἀνδρείως καὶ καρτερῶς, αὐτῶν ταῖς δεήσεσι, τὰ ἐλέη σου Λόγε πᾶσι δώρησαι.

Θεοτοκίον

Ἀγάθων Δέσποινα, τὴν ψυχὴν μου ἐν πολλοῖς, κεκακωμένην πταίσμασι, καὶ τὸν δοτήρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, Θεὸν καθικέτευε, βασιλείας τῆς ἄνω ἀξιώσαί με.

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Μαρτύρων Χριστοῦ, τοῖς δήμοις ἠριθμήθητε, ἀγῶσι στερροῖς, φαιδρῶς ἀγωνισάμενοι, Γαλακτίων ἔνδοξε, σὺν συζύγῳ σεπτῇ καὶ συνάθλω σου, Ἐπιστήμη, τῷ μόνῳ Θεῷ, πρεσβεύοντες ἄμφω ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι Γαλακτίωνα, ἐν ἀσμάτων ὠδαῖς εὐφημήσωμεν, σὺν τῇ πανευκλεεῖ συζύγῳ, τῇ φερωνύμῳ Ἐπιστήμη οὗτοι γὰρ καθεῖλον τοῦ ἐχθροῦ τὸ φρύαγμα, καὶ εἰδώλων τὸ ἄθεον ἤλεγξαν, τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ ἀνεκήρυξαν. Διὸ περιφανῶς λαβόντες παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Στίχοι

- Ἀσυνδυάστους συζύγους κτείνει ξίφος,
- Τὴν ψυχικὴν σύζευξιν ἠγαπηκότας.
- Τμήθη Ἐπιστήμη Γαλακτίων τ' ἐνὶ πέμπτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἑρμά, Πατρόβα, Λίνου, Γαῖου καὶ Φιλολόγου.

Στίχοι

- Ἑρμάς, Πατρόβας καὶ Γαῖος τρεῖς ἅμα,
- Ἀπόστολοι θνήσκουσιν, οἷς τριάς φίλη.
- Καθεῖς, Ἰησοῦς γνώσεως θείας λίνον,
- Ζωγρεῖ σε, Λίνε, καὶ μεθιστὰ τοῦ βίου.
- Φιλόλογος φιλῶν σὲ τὸν Θεὸν Λόγον,
- Πληροῖ λόγους σοῦς, καὶ θανῶν σύνεστί σοί.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δομνῖνος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ανασκοπῶν πὺρ τῆς γεέννης Δομνῖνος,
- Τὸ τῆ δὲ πὺρ ἔφριπτεν οὕμενον ὄλωσ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Τιμόθεος, Θεόφιλος καὶ Θεότιμος, πυγμαῖς τελειοῦνται.

Στίχοι

- Τὸν Τιμόθεον, καὶ συναθλητὰς δύο
- Κτείνουσι πυγμαί, καὶ Θεὸς τιμᾶ Λόγος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Δωρόθεος, θηρίοις ἐκδοθεῖς, τελειοῦται.

Στίχοι

- Ὁ Δωρόθεος ἐκδοθεῖς τοῖς θηρίοις,
- Δῶρον προσήχθη τῷ Θεῷ προσδεκτέον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ ἅγιοι Εὐψύχιος καὶ Καρτέριος, τὰ αἰδοῖα τμηθέντες, τελειοῦνται.

Στίχοι

- Αἰδοῖα Καρτέριος ἐκτετμημένος,
- Σὺν Εὐψυχίῳ καρτεροψύχως φέρει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Σιλβανός, εἰς μέταλλα βληθεῖς, τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἐν τοῖς μετάλλοις Σιλβανὸς βεβλημένος,
- Λεῖπει μέταλλα καὶ μεταλλάττει βίον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Πάμφιλος, ξεσθεῖς καὶ φυλακισθεῖς τελειοῦται.

Στίχοι

- Φρουρὰ δαμασθεῖς, καὶ πρὸ τῆς φρουρᾶς ξέσει,
- Διπλοῦν λάβοι Πάμφιλος εἰκότως στέφος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Χριστάγγελός τις ψῆφος Ἀγαθαγγέλω
- Ἡ τῆς τελευτῆς ψῆφος ἦν ἐκ τοῦ ξίφους.

Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωνά, ἀρχιεπισκόπου Νοβογοροδίας Ῥώσσου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλεῆσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'

«Δροσοβολον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς Ὁσίοις Παισί, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον, πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Δροσοβόλος ὑμᾶς χάρις ἢ τοῦ Πνεύματος, πανσόφως προσανέψυχε, πυρπολουμένους πειρασμῶν πυρὶ καὶ ἀλγεινῶν, ἀσκήσεως καὶ τῶν αἰκισμῶν, οὓς ἐν ἀθλήσει καρτερῶς, αὐθις ὑπέστητε.

Τῆς ἀγνεΐας μὲν τῷ πόθῳ καὶ ἀσκήσεως, στέργετε τὴν διάστασιν, ἐν ὁμοιοῖα δὲ ψυχῆς διὰ πίστεως στερρὰς, συνδούμενοι πρὸς ἀθλητικάς, αὐθις ἠνώθητε λαβάς, Ὁσιομάρτυρες.

Γαλακτίων ὁ πανένδοξος θεσπίσμασι, πειθήσας τοῦ Παντάνακτος, τὰ θεσπίσματα ὡς ληρήματα τῶν δυσσεβῶν, ἠγήσατο, ὅθεν οὐρανῶν, τὴν βασιλείαν ἐν Χριστῷ κληῖρον ἀπέληφεν.

Θεοτοκίον

Ὑπερτέρα ἐχρημάτισας Πανάμωμε, τῶν νοερῶν Δυνάμεων, ὃν γὰρ ἐκεῖνοι οὐ τολμῶσιν ὅλως κατιδεῖν, ἀγκάλαις ἐβάστασας ταῖς σοίς, χαριστηρίοις σέ φωναίς, ὅθεν δοξάζομεν.

Ὦδὴ η'

«Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας, ἅπαντα γὰρ δράς, Χριστὲ μόνω τῷ βούλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τοῦ τῆς φύσεως πόθου φίλτρον θερμότερον, πρὸς Χριστὸν ἐσχηκότες, σαρκὶ καὶ αἵματι, ὅλω τῷ νοὶ προσανέχειν ἀπέπασθε, σχέσεως ὑλώδους, ἐμφρόνως ἀποστάντες.

Τῆς πρὸς σάρκα φιλίας ξένως διέστητε, τῆς ἀγνείας τῷ φίλτρῳ θεῖως ἠνώθητε, καὶ τῆ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπη συνηρμόσθητε, κλέος συζυγίας, ἀζύγων μέγα θαῦμα.

Βασιλείαν τὴν ἄνω Μάρτυς θεσπέσιε, κατοικῆσαι σπουδάζων, ταύτην κατέλαβες, αἵμασι τοῖς σοίς, Γαλακτίων ἠνούμενος, σὺν τῇ Ἐπιστήμῃ, τῇ σὴ καλῇ συνάθλω.

Θεοτοκίον

Ὅσπερ πύρινος θρόνος φέρεις Πανάμωμε, τὸν ἐν κόλποις πατρώοις ἀναπαύομενον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν, Θεοτόκε ἰκέτευε, ὅπως αἰωνίου, ῥυσθῶμεν καταδίκης.

Ὦδὴ θ'

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ παναγνε, ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν».

Χριστοῦ τῷ πόθῳ θερμῶς στομούμενοι, σχέσιν ψυχρὰν τοῦ βίου καὶ τοῦ φίλτρου τῆς φύσεως, καὶ δεσμοὺς τῆς σαρκὸς διερρήξατε, διὰ τὴν ἐν Τριάδι μίαν θεότητα, Μάρτυρες δυάδος, ὑλικῆς ὑπεργενόμενοι.

Χοροὶς Μαρτύρων, Παρθένων τάγμασιν, ἐν οὐρανοῖς χορεύων, καὶ φωτὶ ἀγαλλόμενος, σὺν τῇ σὴ συζύγῳ Ἐπιστήμῃ κακῶν, λύσιν ἡμῖν βραβεύεις, νίκας τῷ Ἄνακτι, κόσμῳ Γαλακτίων, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στερρῶς ἐν πίστει εἰς ἓν ἐνούμενος, πανευκλεῶς ὁ θεῖος Γαλακτίων ὁ πάνσοφος, καὶ τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ συνδούμενος, συνήθλησε γενναίως, τούτων δεήσεσιν, οἴκτειρον ἡμᾶς Λόγε Θεοῦ, ὃς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον

Φωναίς ὑμνοῦμεν χαριστηρίοις σε, οἱ διὰ σοῦ τυχόντες ἀληθῶς τῆς Θεώσεως, καὶ βοώμέν σοί. Χαῖρε Πανάμωμε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως καὶ Θεοῦ, χαῖρε Μητρόθεε.

Ἐξαποστειλάριον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Τραφεῖς τῷ γάλακτι Μάρτυς, τῆς πίστεως Γαλακτίων, σὺν τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ, ἐνήθλησας μεχρι τέλους, ὑμῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ῥυσθείημεν τῆς γεέννης.

Θεοτοκίον

Χαριστηρίοις ὕμνοις, δοξάζοντές σε Παρθένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, βοώμέν σοί Θεοτόκε. Χαῖρε ἀνύμφευτε Μήτηρ, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Απόλυσις.